Miza unui destin

On Ianuarie 04, 2016

Păşeşte pe făgaşul unui spirit mare, măsurându-ţi forţele propriei deveniri după aspiraţiile pe care le doreşti concretizate în performanţe durabile.

Trebuia să mă obişnuiesc cu situaţia ireparabilă în care ajunsesem, în ciuda unor ample eforturi de cercetare a propriei lumi ancorată la o regândire a împărţirii prezentului, prin reformularea ecuaţiei de echilibru a elementului finit numit "şansă". Sau noroc.

Totul se interpunea unui peisaj inedit cu încărcătură spirituală, mai amplu creat de intervenţia însăşi a providenţei, facilitând deschiderea unei acţiuni posesorii asupra actualizării realităţii. Însufleţit de un exces de zel în contextul procesului de adaptare la normele legilor acestei lumi, aşa cum nimeni nu a mai reuşit, am început să ridic ştacheta când circumstanţele au devenit favorabile.

Nu există răsplată sufletească mai mare decât să ştii că eşti favorizat în lupta pentru cucerirea unui vis, spre care tind toate forţele binelui şi ale răului, într-un complex cauză-efect a unui singur efect neaşteptat şi inexplicabil prin intermediul cauzelor cunoscute.

Un gând răzleţ parcă îmi şoptea, ca o petală de trandafir desprinsă prematur dintr-un boboc ascuns de văzul lumii. Un fior imens mă pregătea de-o revelaţie: *"Mă aşteaptă o noapte înfrigurată, dar a mea brăţară ţi-o las ţie moştenire ! "*

Constantinopolul a fost piatra de încercare a sultanului Mehmet. Cucerirea acestui oraş a făcut obiectul visurilor lui încă din copilărie. Era ceva între el şi Allah, care îi putea cumva contopi pe amândoi într-un mod unic, într-un singur înţeles. Totodată, prin cucerirea Constantinopolului îşi putea dovedi lui însuşi că este superior tuturor strămoşilor săi.

Degeaba au aşteptat bătrânii înţelepţi ca el să-şi frângă gâtul, ei au murit primii, fără să înţeleagă sensul vieţii şi ciclurile fiinţei umane. Mehmet a fost acela ce a fost să vie, el a fost omul schimbării, omul viitorului. Timpul ce s-a scurs, de partea lui a trecut. Astfel s-a împlinit profeţia.

Leadership: Poţi vedea într-o lumină nouă sfera totalităţii unor cauze determinate de "întâmplare", având ocazia să le redefineşti dincolo de orizontul evenimentelor decise de Dumnezeu?

Nimic nu rămâne neclintit în faţa unui fulger. Iar loc de a lumina ca un fulger este, desigur, pentru toţi aceia care-şi urmează visurile. Dar aşa cum nimeni nu învaţă să înoate din cărţi, nici visurile nu sunt atinse doar schiţându-le pe hârtie. Mai întâi trebuie să ştii încotro să-ţi îndrepţi atenţia şi cu cine trebuie să te confrunţi. Cu tine, sau cu Dumnezeu? Miza unui destin este lumea. Iar gloria lui e veşnicia.

Esenţa absolută a unei deveniri ale cărei elemente de legătură sunt semnele şi prevestirile, sub influenţa visurilor direcţionate de o putere mai presus de tine, se extrage din eforturile ample de cercetare a propriei lumi ancorate la o regândire a împărţirii prezentului.

Iar prezentul, din punctul de vedere al conştiinţei care indică adevăratul nivel de pregătire spirituală şi intelectuală la care ai ajuns, devine un soi de fereastră spre ceva mult mai

cuprinzător decât experiența de viață. Spre un orizont al semnificațiilor care dau sens existenței. O fereastră deschisă este un triumf al împliniriilor răsunătoare datorate unei dirijări a prezentului reflectat în viitor, numit coinidență sau hazard.

Leadership: Încerci să deschizi o fereastră spre ceva mult mai cuprinzător decât experiența de viață?

Prezentul, dobândind prin înțelegerea profundă a fenomenelor ce se petrec în jur semnificația de înnoire personală, cultivatoare de principii, valori și cunoștințe, poate să faciliteze deschiderea unei acțiuni posesorii asupra actualizării realității. El se împarte, în contextul procesului de adaptare la normele legilor acestei lumi, în două forțe – una pozitivă și una negativă, un plus și un minus.

Prin cea dintâi forță îți poți dovedi ție însuți că ești superior tuturor celorlalți, prin cealaltă (rezultată din prima) poți extrage acel sens al totalității, pornind de la efectele și cauzele inițiativelor tale.

Leadershipul poate fi prelucrat mai bine în prezent, ca atribut al activelor tale exploratorii – precum interesul acordat unei pasiuni deosebite, sau unui destin individual victorios. Dar el își are rădăcinile în trecutul pe care l-ai construit în favoarea ta, în căutarea unui sens pentru care merită să-ți dedici viața... și moartea.

Cu fiecare șansă pe care ți-o oferi ca să te privești altfel ești mai aproape de a-ți crește pe termen lung starea de eficientă în raport cu valoarea totalității unei anumite ființe individuale. Una care există în tot și se afirmă printr-un instinct de posesiune foarte dezvoltat a cursului vieții.

Miza unui destin care asumă o istorie, este lumea în care te integrezi mai întâi ca o forță de atracție, apoi ca o forță de reacție, apoi ca forță de ocupație. În final rămâne de stabilit eficacitatea lor în sensul modificării favorabile a evoluției lumii.

Citez în încheierea acestui articol descrierea unei cărți, aparținând poetului Tudor Gheorghe Calotescu, așa cum este prezentată pe site-ul editurii Absolut.

"Istoria clipei" prin raportare la Univers tâlcuiește viața într-o clipă, efemeră și scurtă. Este o secundă în neant și un fir de praf în infinit. Totul, viața, trăirile, lumea se concretizează de la cunoscut la absolut și se relativizează reflectând imensitatea într-un bob de rouă, răsturnând Universul peste un micron.

O asemenea istorie este o sedimentare a unor vieți succesive, a unor retrăiri regăsite în momentele de iluminare în senzații, în gândire și în memoria lumii reflectată în om.

Source: https://neculaifantanaru.com/miza-unui-destin.html